

ANUNCIS DE LA FESTA MAJOR DE 1947 A CANTONIGRÒS

Encara que creiem que tots els anuncis de l'any 1947 publicats en el programa de la Festa Major de Cantonigròs ja parlen per si sols, hem pensat de fer un petit comentari d'alguns que ens semblen més remarcables.

És curiós de veure que tots els establiments que aleshores existien han desaparegut o bé s'han convertit en un tipus de negoci diferent. De ser un poble que tenia tres fondes, Casa Canal, Alt Cabrerès (Can Moles) i Casa Filomena (Josep Sadurní), ha passat a ser un poble que des de fa més de dos anys no té cap mena de fonda o hotel, encara que esperem que d'aquí a poc temps puguem comptar amb un bonic lloc on puguin fer estada tots aquells visitants que enamorats de Cantoni hi vulguin passar uns dies.

Les diverses botigues s'han concentrat només en tres, això sí, on podem trobar quasi de tot. Molts recordem amb una certa enyorança les xerrades que es feien a les interminables esperes a Telèfons, al mateix temps que aprofitàvem per provar-nos algunes

espardenyes o bé unes xiruques si pensàvem fer una llarga caminada. Esperes que ens han deixat a la memòria la inoblidable Pepa, la dona d'en Joan Oliveda, que mentre intentava posar-nos en contacte amb familiars o amics, i convèncer l'Estrella, qui sap

d'on, que li passés la comunicació amb qui sap qui, anava donant conversa a tothom. Però si la Pepa era un personatge entranyable no ho era menys el seu marit, que a més a més de fer de taxista, era el barber. En Joan

CANTONIGRÒS

FESTA MAJOR DE 1947

15, 16 i 17 D'AGOST

tenia l'únic cotxe del poble; només a l'estiu alguns estiuejants portaven els seus, i per tant era ell qui portava a Vic tothom que ho necessitava.

La fonda Alt Cabrerès era la primera que es trobava passada l'església i tothom la

coneixia per Can Moles. A la part de baix tenia una botiga de queviures, al costat un bar i a la part de dalt la fonda i el restaurant. En Josep era un gran cuiner, i encara recordem la seva excel·lent cuina casolana.

Un altre anunci curiós és el de Ramon Roura, Cal Carreter, que ens ensenya no un carro, que és el que demanaven les necessitats d'un lloc ramader en una època en la qual els tractors eren pràcticament

<p>FUSTERIA I EBENISTERIA</p> <p>Josep Casamitjana</p> <p>CANTONIGROS</p>	<p>FONDA - BAR - COMESTIBLES</p> <p>Casa Canal</p> <p>Factor - Banquets</p> <p>CANTONIGROS</p>
<p>MERCERIA I ESPARDENYERIA</p> <p>SERVEI DE TAXI</p> <p>Joan Oliveda</p> <p>Central de Telèfons</p> <p>CANTONIGROS</p>	<p>FERRETERIA</p> <p>Jaume Font</p> <p>CANTONIGROS</p>
<p>PERRUQUERIA PER A SENYORES</p> <p>Assumpció Canal</p> <p>PERMANENTS - TINTS</p> <p>SERVEI A DOMICILI</p> <p>CANTONIGROS</p>	<p>Gil Rodas</p> <p>BODEGA I TERRISSERIA</p> <p>CANTONIGROS</p>

<p>FONDA</p> <p>Alt Cabrerès</p> <p>BAR RESTAURANT</p> <p>Servei esmerat. Coberts a la carta.</p> <p>Assortit dels millors vins de taula</p> <p>CANTONIGROS</p>	<p>CONTRACTISTA D'OBRES I CARRETERES</p> <p>Dons</p> <p>CANTONIGROS</p>
<p>CONSTRUCCIÓ DE CARRUATGES</p> <p>Ramon Roura</p> <p>Carretera d'Olot CANTONIGROS</p>	<p>FONDA I CARNISSERIA</p> <p>Josep Sadurní</p> <p>(Antiga "Casa Filomena")</p> <p>CANTONIGROS</p>

Si seguïem cap avall ens trobàvem Ca la Filomena que com Can Moles tenia la carnisseria a la planta baixa i la fonda a dalt. Can Canal era la tercera fonda, al mig del poble, i era també la fleca, desgraciadament desapareguda fa un parell d'anys.

Cal destacar especialment dos dels anuncis que marquen una època i una moda, com és el cas del de Can Canal, amb el senyor de la copa a la mà que ens fa pensar en molts d'altres dels mateixos anys, i ens mostra un home rodanxó, de panxa prominent, que amb un somriure ens diu que a Casa Canal es fan festes i banquets, i en canvi no parla ni de les habitacions, ni del menjar, com a fonda.

desconeguts, sinó un bonic carruatge, totalment fora d'un temps en què els cotxes s'anaven popularitzant cada vegada més.

A pesar de ser un poble petit tenia la ferreteria, la terrisseria i el celler (*bodega*), una perruqueria per a senyores, una mestra de tall i confecció, un magatzem de carbó, un constructor de carros, amb uns troncs enormes apilats davant de la porta, dos constructors, un fuster etc.

Això ens porta a pensar que encara que petit, Cantonigròs era un poble força autosuficient.

Isabel Corominas
Carles Comella

